

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt.)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy óra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékre.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Ünnep és vasárnap után is.

Kolozsvár, 1904.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyszög centiméterenként 8 fillér.

(parosok és kereskedők kedvezményben részesülnek)

Nyitott soronként 40 fillér.

Csütörtök, március 24.

Az udvartartás milliói.

Kolozsvár, március 24.

(:) A képviselőház március 21-i ülésén gróf Tisza István miniszterelnök a következő nyilatkozatot tette:

„... a kormány a civilistának fölemelését feltétlenül szükségesnek gondolja, tehát erre vonatkozó javaslatát fenntartja és annak idején kéri fogja a Házat, hogy a civilistának ezen felemelése 1903-ra is hatályba lépjen.“

Hm, valóban elcsodálkozunk rajta, hogy ez az ország, amely az obstrukció előtt is roskadozott terhe alatt, hogyan fog újabb terheket megbírnani most, az után az obstrukció után, melynek borzasztóságát Tisza István szászorsz megátkozta és ezerszer az ország elé tárta. Hát anyagi erőnk még nem sorvadt el a hosszú harc alatt? Hát fizetőképességünk mégsem csökkent ez alatt az év alatt, mialatt az állam semmiféle produktív befektetést nem tehetett polgárai javára? Tehát az az átkos obstrukció mégsem tette tönkre ezt az országot?

Vajon Tisza István számot vetett-e előbbi fölfogásával és az ország valósággal züllött állapotával, nem tudjuk; azt az egyet azonban reméljük, hogy a képviselőház kutyafuttában való munkájában is fog magának találni annyi időt, hogy Magyarország népének mai hangulatával és anyagi helyzetével szembe nézve meg azt, vajon szükséges-e, lehetséges-e most a királyi kilenc milliárd koronára fölemelni, vajon alkalmas-e és célszerű-e a magyar nép elé most azzal a követeléssel járni, hogy királyának udvartartási díját két millióval növelje, vajon szabad-e és indokolható-e az udvartartás költségeit emelni, mikor itt udvar nincs és mikor attól a Bécsben levő udvartól annyira keserűséget, annyira megaláztatást kellett éppen a legközelebbi multban elszenvednünk.

Nem, a márc. 10-iki békekötés szerződésében nem lehet egyetlen olyan titkos pont sem, mely a képviselőháznak ennek a kérdésnek ko-

moly és beható bírálata alól fölmentene.

Es nem lehet a képviselőház munkája annyira sürgős, hogy megengedhetné magának az ezen ügy fölött való könnyű átsiklást.

Magunk is nagyon jól tudjuk méltányolni az udvartartás jelentőségét. Látjuk, hogy mit jelent az az olyan fővárosokra nézve, ahol van és érezzük, hogy mit jelent, olyan fővárosra nézve, ahol nincs. Látjuk a császári kegy és a magyar civilista millióival ragyogóvá tett Bécs és érezzük, hogy az udvarral és ezekkel a milliókkal a mi Budapestünkben még sokkal ragyogóbb metropolis lenne. De ez talán csak külsőség. Am látjuk, hogy a mi pénzünkben fönttartott udvar Bécsbe vonzza főuraink pénzét, a diplomáciai kart, maga köré gyűjti a tudomány és művészet jeleseit — a magyar-osztrák monarchia súlypontját minden balga hivatkozásunk és minden távoli jóslat ellenére Bécsbe helyezi. És talán még ez is másodrendű dolog. De látjuk még azt is, hogy királyunk bécsi udvarának fényéből csak ritkán és kedvetlenül jön le budapesti szállására, ahol hiányzik neki mind az a fény és pompa s az a ragyogó környezet, melylyel Bécsben a mi pénzünkben magát körülövezheti.

Es mikor mindezt látjuk, akkor lehetetlen el nem gondolnunk azt, hogy kutba dobott, nem, ellenségeink erősítésére fölhasznált pénz minden fittyig, amivel mi a bécsi udvar fényének fönttartásához hozzájárulunk; lehetetlen el nem gondolnunk, hogy anyagi helyzetünk azt a fényűzést még sem engedi meg nekünk, hogy magunkat bármitől is megfoszjunk csak azért, hogy a Lajtán túli császár város még erősebben fejlődjék és a politika, a gazdagság, a tudomány, a művészet áramait tőlünk még fokozottabban elvonja.

Civilista — udvartartás nélkül: olyan abszurdum ez, aminőt csak Magyarország mutathat. De civilista — olyan udvar részére, ahol ellenünk folyton áskálódó befolyások érvényesülnek: olyan képtelenség ez, hogy még nálunk is képtelenség. Es még hatványozódni látjuk a

képtelenséget. Hiszen emelni akarjuk ezt a civilistát. Ez az ország tavaly kezdett egy harcot, amelynek a kiindulási pontja az újabb megterhelés elleni tiltakozás volt. Később kibontakozott ez a harc nemzetközi küzdelemmé s ezen küzdelem alatt az állam erőgyarapító tevékenysége stagnált. Az adók nem toltak be s az ex-lex megszűnése után behajtásuk óriási megrázkódtatásokkal fog járni. De azért a civilistát 2 millióval akarják emelni.

Az állami, megyei és községi tisztviselők az életviszonyok megdrágulása következtében tengődnék és nem teljesítik feladatukat úgy, mint ahogy kellene. Szegényesen és majd csak valamikor fogják fizetésüket javítani. De vajon 25%-kal-e, mint a királyi civilistáját, akinek az életviszonyai szintén megrázkódtak? Igaz, hogy a hivatalnokok, ha megszorulnak, az uzsorásokhoz fordulnak, a királynak pedig csak óriási magánvagyonához kell fordulnia, de azért mégis a civilistát akarják emelni.

Aztán van néhány pszichológiai mozzanat is, melyet ennél a kérdésnél számba kell venni. A most lezajlott küzdelemben megláttuk az udvart az ő ellenünk való ágaskodásában. Látuk, hogy ott gyűlölnék és el akarnak taposni minket. Látuk a leghathatósabb befolyásokat ellenünk tornyosulni. Látuk, hogy uralkodónkat ellenünk lázították föl abban az udvarban. Látuk, hogy a chlopyi parancs ott fogamzott meg abban az udvarban. Látuk, hogy abban az udvarban minden és mindenki összefogott ellenünk, hogy eltiporjanak, mint a nyüves kutyát. De azért a civilistát akarják emelni.

Tisza István egy kissé sokat kíván ettől a szerencsétlen országtól, mikor azt akarja, hogy megint egyszer fátyolt borítsunk a multra, arra a multra, amely keserűséget és szegységet hozott ránk abból az udvarból, melyet most még fényesebbé, nagyobbá, erősebbé akarnak tenni, hogy még hatásosabban, elszántabban és állhatatosabban küzdhesen az nemzeti létünk ellen.

Benne van a zengő lelke

Utolsó paránya.

Nincs már benne több meleg dal
Nincs már benne élet
S nem kergetnek izgalommal
Több hiú remények.

Szerelmes kis dalaimban
Nem lesz többé bánat,
Sirni fogsz még énutánam,
De én — nem utánad! ...

Peterdi Andor.

A jó ember.

Irtá: Révai Károly.

(Vége.)

Gyöngéden átölelte a plábanost s mély, bariton hangon énekelni kezdett. Valami különös változások ment át egyszerre a jó ember lelke. Mindegyre az ajtó felé nézett, mintha türelmetlenül várta volna a két férfit. Nemskára Sárdi Pista be is jött; pár perccel később Baranyai Laci is belépett kigyult arccal, villogó szemekkel. Lőrinc eléje ment átölelte Lácit s mind a két arcát megcsókolta. Sárdi Pistára rá sem nézett.

— Engem nem ölelsz meg Lőrinc? — kiáltott Pista tréfásan, — a csókot Lacinak hagytam, de az ölelést követelem az én legjobb barátomtól!

Azzal ő maga ölelte át Lőrincet, ki nek nagy lelki erőre volt szüksége, hogy arcát ne üsse a becsület embert.

— Üljetek le! — biztatta Lőrinc, — van még borom a pincében! — Telt poharat vett kezébe s éles pillantást vetve Pista kocsintott:

— Éljenek a becsületes emberek!
— Éljenek a szép asszonyok! — felelt Pista s fenékiig ki itta poharát.
— Éljenek! — kiáltották mindnyájan.

— Cseréljünk asszonyt Lőrinc! — kezdte ismét Pista a szót.

— Nem cserélünk, — felelt Lőrinc, — különben is uri ember nem szokott borközi állapotban a feleségéről beszélni!

— Ej, ne légy olyan képes! Egyik asszony olyan mint a másik!

— Azt már kerekén tagadom!

— Beszéljétek egyébről — szólt bele Pató Józsi, — hagyjatok békét az asszonyoknak.

— Pistából a bor beszél! — jegyezte meg a plebánus szeliden.

— Nem a bor! Én nem vagyok ittas! De nekem ez a véleményem az asszonyokról! Minden asszony csak addig becsületes, míg nem kínálkozik az alkalom! Tapasztalásból mondom!

E pillanatban Elekes Lőrinc egy egészen tele pohár tartalmát a Sárdi Pista szemé közé öntötte s ráadásul az üres poharat is feléje hajította.

... Virradott. Az ég pirkadni kezdett kelet felől s a selymes lilászin ágyából kikélt nap első sugarai keresztül törtek az ebédli csipkefüggönyein. A szép Berta talán éppen abban a pillanatban álmodozott a gavalier Sárdi Pistáról, vagy kitűzde ki-ről, a ki mellett eltörpült a szegény esetlen férj, e bárgyuságig jó ember alakja.

Vége lett a mulatságnak. Tíz perc alatt egyetlen élő lény sem volt a nagy ebédli teremben Lőrincen kívül, ki félig mámorosan ült egyedül az asztal mellett s fejét ráhajította tenyerére. Mikor az első fény sugar belopódzott a szobába s arcára tévedt, — csöndesen fölkel, zajtalan léptekkel átmegy dolgozó szobájába, nehogy a szép asszonyt fölébressze s ott bezárkózzon.

Dél felé beállított Kovács Gábor és Pató Józsi s mintha csak kilesték volna az alkalmas időt, hogy a szép asszonnyal ne találkozzanak, egyenesen Lőrinc szobájába mentek. A szép Berta fejfájását gyógyította a kert árnyas fái alatt.

Alig egy félóra múlva már eltávoztak,

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése.

— Express tudósítás. —

Budapest, márc. 23.

Elnök: Perczel Dezső megnyitván az ülést, hitelesíti a tegnapi ülés jegyzőkönyvét.

Tallán Béla földművelésügyi miniszter beérkezett a mezőgazdaságra hasznos madarak védelme végett Párisban 1902-ben kötött egyezmény, valamint annak függékét képező két jegyzőkönyv becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot s kéri annak előzetes tárgyalása végett a földművelésügyi bizottsághoz leendő utasítását.

Rosenberg Gyula a közigazgatási bizottság nevében és a pénzügyi bizottság megbízásából beérkezett az Olaszországgal kötött ideiglenes kereskedelmi szerződésről szóló törvényjavaslatra vonatkozó jelentést, kéri napirendre tűzését. (Ház hozzájárul) a közgazdasági bizottság nevében a Német birodalommal és Olaszországgal megindítandó tárgyalások tekintetében adandó felhatalmazási törvényjavaslatra vonatkozó jelentést, s kéri, hogy ezt úgy, mint előbbi jelentést az osztályok mellőzésével tűzzék ki annak idején napirendre.

Bartha Ödön: A jelentésnek az osztályok mellőzésével leendő napirendre tűzéséhez nem járul hozzá. A törvényjavaslat ugyanis még nincs helyesen elkészítve s miután nagyban érinti az ország pénzügyét, szükséges, hogy a pénzügyi bizottság is elmondhassa véleményét. Kéri a jelentést a pénzügyi bizottsághoz utasítani.

Lovász Márton: Belátja, hogy a napirendre tűzött javaslat nem nevezhető költségvetésnek, mert a költségvetés elnevezése már magában hordja annak a magyarázatát, hogy költségvetés csak a jövő szükségleteire nézve tárgyalható. Már pedig ma 1904. év márciusa végén nem tárgyalható egy az 1903. évről szóló költségvetési törvényjavaslat. Vádolja a kormányt, hogy takarékoskodnak a nemzet rovására, hogy annál többet fordíthatassanak közös hadügyi és udvartartási költségekre.

Utal Sándor a tegnapi beszédében foglaltakra, melyben több adat foglaltatik állításai igazolására. Pazarlásnak nevezi a kormányt a katonai ügyekre költségvetésbe vett előterjesztését. (Helyeslés a bal és szélsőbaloldalon.) A civilista kérdésével nem óhajtat foglalkozni, mert maga is abban a véleményben van, hogy megalázó lenne a magyar királyra az, ha hatalmasságához mérten nem volna minden ízében királyi udvartartása. De annyit azonban kötelességének tart kinyilatkoztatni, hogy e tekintetben is csatlakozik Sándor tegnapi kijelentéséhez, hogy csak a magyar udvartartásnak szavazza meg. Nem szavazza meg a költségvetést.

Nessi Pál: Minden tekintetben csatlakozik Lovászhoz. Témája a kormányt, hogy kiadásokat folyósít törvény nélkül. Kéri, mit tett a kormány a népiszkolákban

a magyar nyelv tanítás érdekében. Rámutat egy baranyamegyei községben történt esetre, ahol egy, a IV. polgári iskolai osztályban tanuló leánygyermek semmit nem tudott magyarul. Progresszív alapon sürgeti az adóreformot. Kéri a pénzügyminisztert, szándékozik-e letételek megállapítani, miként az Ausztriában van.

Lukács László pénzügyminiszter a távollévő miniszterelnök helyett a kormány nevében hozzájárul az előadói indítványához, mert ha a kérdés nem volna annyira sürgős, eleget lehetne tenni Bartha kérelmének, de minthogy a törvényjavaslat különben semminemű pénzügyi intézkedés nem foglal magában, nem kell a pénzügyi bizottságnak foglalkozni a törvényjavaslatl. (Helyeslés jöbbről.)

Szederkényi Nándor: A házszabályok elírják, hogy a javaslatok mindig osztályok elé utasítandók. Csatlakozik Bartha-hoz.

Komjáthy Béla: Nem érti a többség makacsságát, melyet az által tanúsít, hogy a javaslat osztályok mellőzésével tűzessék napirendre. Kéri Bartha indítványának elfogadását.

A Ház többsége elveti Bartha indítványát.

Elnök: Indítványozza, hogy az interpellációkra háromnegyed 2 órakor térjenek át. Következik napirend szerint

A költségvetés.

Lovász Márton: A legnagyobb bizalmatlansággal van a kormány iránt, melyre ez rövid pár hónap alatt ugyancsak rá szolgált. Teljesen kidomorodtak a céljai, törekvései, amelyek nemzetellenesek. A házszabályok megtörése irányuló terve még élénk emlékezetben van. Az ilyen kormánytól minden kitélik. (Úgy van! a baloldalon.) Ha ennek a kormánynak a pénzügyi politikáját vizsgálja, úgy találja, hogy az nagyban takarékoskodik lefelé s mértékeltelen módon pazarol fölfelé. Nem fogadja el a javaslatot. (Helyeslés a baloldalon.)

Nessi Pál: Nem tud eléggé csodálkozni azon, hogy az udvartartás költségeit fel akarják emelni. Olyan képviselő, aki még ezt is megszavazná, aligha van. Egészen másképp állna a dolog, ha az udvartartás magyar volna. Akkor szíves örömet szavazná ő is rá. A császár hopt-mestereinek nem ad pénzt.

Foglalkozik ezután a kormány általános politikájával s kérdést intéz a pénzügyminiszterhez, mikor szándékozik a letételek megállapítani, mikor akarja a bor- és huszfogyasztási adó dolgát rendezni, mikor kezdi meg a községi pótadó körül fölmerült bajok orvoslását? Mindezek égető kérdések, amelyek sürgős megoldást követelnek. (Úgy van! — a baloldalon.)

Rátér ezután annak a rendszernak a vizsgálására, melyet az állam tisztviselőivel szemben követ. Arra kéri a kormányt, ne dolgoztassa ingyen az tisztviselőket, hanem fizesse őket emberségesen. A javaslatot nem fogadja el.

zene, az édes csattogás s megtelt vele a levegő.

A nyíló akácok fehér fűrtjei közt halk zümmögés támadt, a méhek ezrével lepletkel a mámorító illatot levelel virágokat. Az aranyárga rigó bokorról-bokorra szállt és édes fűtylel hívogatta párját. Lassanként ragyogó fényesség ömlött el a végtelenségig. Az akác erdőbe is betévedt az aranyos nap sugar, a vágáson keresztül. E pillanatban úgy nézett ki az erdő, mint egy óriási templom, hol hirtelen a csillárok ezernyi viaszát gyújtja meg egy láthatatlan kéz. Csak az északos oldalakon volt még egy kis árnyék, hol a fiatal lögyest befutotta a lenc; itt a buja fűszálakon, mint csillogó gyémántszemek ragyogtak az éjszakának elsirt harmatcseppei. Reggel volt.

Egy kocsi állott meg az akác erdő szélén; Elekes Lőrinc, Baranyai Laci és a fiatal segédjegyző szállottak ki abból. Ugyanazon pillanatban ellenkező oldalról, egy másik kocsi robogott az erdő sarkáig s abból Sárdi Pista, Pató Józsi, Kovács Gábor, meg egy fiatal katonasorvos ugrottak le s gyors léptekkel a tisztás felé siettek. A két társaság némán köszöntötte egymást. Egyetlen hang nem hallatszott, csak az erdőben csattogott egy sárga rigó édes-bűvös hangon.

Baranyai Laci és Kovács Gábor ki mérték a távolságot s fölállították az ellenfeleket, aztán ők is némán elfoglalták helyeiket.

Es Elekes Lőrinc, ez az esetlen, egyszerű ember, ki jóságáért, jámborságáért báryunk neveztek, ki életében soha senkit meg nem bántott: hideg, szenvedélytelen arccal állott a pisztolyosodó elé; megvárta arcal Sárdi Pista lött; a golyó a füle mellett szivott el. Akkor aztán ő is célba vette ellenfelét s hajszerű pontossággal szíven lötte.

Aztán meg merje valaki állítani Elekes Lőrincről, hogy jó ember!

TÁRCA.

A bánat dalai.

I.

Letűnt a napja életemnek,
Szürkélő ködben járok.
Nem csálnak többé dalt e hurra,
Tarkálló délibábok.
Kihalt lelkeimből már a láng,
Eszállt a vágy, a nóta:
... Ugy sir a szél bús sorsomon,
Hogy itt az alkonyóra! ...

Letűnt a napja életemnek
Több hajnal már nem ébred,
A bánat útját járom én,
A zordont és sötétet.
S vándordalom oly reszkető
Tilinkom elhalbál:
... Ugy sir a szél bús sorsomon
Hogy itt az alkonyóra! ...

Letűnt a napja életemnek
A könnyem is kiszáradt.
Forrongó, lázongó valóm
Megtörve, lomha, fáradt;
Isten veled szerelmesem,
Gondolj a pusztulóra! ...
... Hogy sir a szél bús sorsomon
Mert itt az alkonyóra!

II.

Szerelmes kis dalaimban
Nem lesz többé bánat,
Nem vágyol már énutánam.
En se teutánad.

Szívem, lelkem kétszer lángolt
Ámde vége, vége ...
Kialvóban lobogása
Es fakul a fénye.

Bánatomnak ez utolsó
Kesergő dalába,

Elnök: Kíván még valaki szólni? Miután nem kíván, a vitát bezárom. A pénzügyminiszter ön kíván nyilatkozni.

Lukács László: Mentegeti a kormány eljárását, hogy a költségvetés csak most van napirenden, de ezt már 1902. októberben beterjesztette. A költségvetési törvényre szükség van, mert a számvéviszések csak ennek segítségével tudja rendezni a zárószámadásokat.

Az adóreform dolgában kijelenti, hogy az már készen van, de csak akkor terjesztheti elő, amikor egy kedvező alkalom kínálkozik, mert az az állam jövedelmeinek tekintélyes megerősítésével jár.

A végrehajtási eljárás korlátozása csak akkor hozható be, ha az a polgár törvénykezési eljárás során is keresztlövetélt.

Ezután a Ház elfogadta általánosságban a költségvetést.

Az 1. §-nál nem volt észrevétel.

A 2. §-nál Neményi Ábrám indítványozta, hogy az udvartartás költségei ne tizenegy millióban, hanem a régi összegben kilenc millióban irányszassék el.

Rákosi Viktor: Az is sok!

Endrey Gyula: Az udvari lakások

ugyis nagyok vannak zsibban!

Gabányi Miklós: A Smolen Tónik!

A Ház persze elfogadta a kellemes

módosítást.

Észrevétel nélkül fogadják el ezután

az egyes szakaszokat. Ezután a horvát

provinziáról szóló törvényjavaslat kerül

szóra. Ezután a zárószámadások elfogadása

körül fejlődött nagyobb vita. A többség

elfogadta a zárószámadásokat.

Az interpellációk rendjén **Lengyel**

Zoltán a főrendek összeférhetetlenségéről

szóló törvényjavaslat megalkotását sürgette.

Holnap, ha idő lesz, a szolgálati biz-

tosítók megszüntetéséről szóló törvényja-

vaslatot és a mentelmi ügyeket fogják tár-

gyalni.

Ülés vége 3 órakor.

A japán—orosz háború.

— Express tudósítás. —

Budapest, március 23.

Budapestre ma a következő táviratok érkeztek:

Pétóvár, márc. 23.

Alexejev helytartónak Miklós cárhoz Mukdenből tegnap kelet felől távirata

jelent: Stóssel tábornok kiegészítő jelentése szerint a Port-Arthur előtt megjelent

ellenséges hajóhad hat pánccs és hat cir-

kálóhajóból áll. Délután 9 óra körül meg-

szólt az ellenséges hajóhad. A pánccs

hajók és torpedónaszádok Liaotienan

mellett és a Galamb-öbölben a cir-

kálóhajók két nagy csoportban Port-Arthur

tól délre és délkeletre állottak fel. 9 óra 20 per-

ckor megkezdte a Retvizán a tüzelést Liaotienan

felett az ellenséges pánccsok hajókra, a me-

lyek viszont a városra lövöldöztek. Ez idő

közben összegyűlt hajóhadunk a külső ki-

közlőben. Délután 11 óra körül szűnni kez-

dett az ellenséges ágyúzás. Az egyesült ja-

pán hajóhad lassan távozott délkeleti irány-

ban és 12 óra 30 perckor teljesen vissza-

vonult. A part ágyúzása közben ötön eles-

tek, kilencen megsebesültek, egy ember pe-

dig könnyebb sérülést szenvedett.

Pétóvár, március 23.

Alexejev helytartónak Miklós cárhoz Mukdenből

hó 22-ről 12-ig kelet felől távirata a

következőket tartalmazza: A hajóhad pa-

rancsnoka jelent Port-Arthurból mai ke-

lettel: Éjféli körül két ellenséges torpedó-

naszád közeledett a port-arthuri külső ki-

kötőlőz, de az ütegek fényzóróinak körébe

kerültek és az ütegek, valamint a Bohr és

Otvasin rájuk lőttek, miért is visszavonul-

tak. Az ellenséges torpedónaszádoknak reg-

geli 4 órai támadását is visszaverték. Nap-

virradatok közeledett az ellenséges hajó-

had négy pánccs-hajó és hat pánccs cir-

kálóhajója, továbbá hat másodosztályú és

harmadosztályú cir-kálóhajó, végül nyolc

torpedónaszád három csoportban. Hét óra-

kor kezdte elhagyni hajóhadunk a belső ki-

kötőt. Az Askold zászlóval előre ment és a

pánccsok követtek. Az ellenséges pánccs-

hajók közeledtek Liaotienan felé, 112

hüvelykes löveget lőttek Port-Arthurra és

108 löveget annak környékére. Lövegeink,

amelyet 80 kábelnyi távolságra lőttek ki,

igen jól találtak. 10 órakor egyik japán

pánccs-hajó granát talált, mire ez meg-

szüntette a tüzelést és visszavonult. 11 óra-

kor egyesült az ellenséges hajóhad és a

külső kikötő partja mentén távozott anél-

kül, hogy meglátadta volna hajóhadunkat.

Tokió, márc. 23.

Az itt megjelenő Niroku c. lapot a

cár oroszbarát cikke miatt hazaurlást

betiltották s a cikk íróját két havi fogságra

ítélték.

Pusztító vihar.

A Kölnische Zeitung közli: A Brisbo-

neből érkezett Wanaka hajó személyzete

beszéli, hogy a Földi szigeteken óriási vihar

pusztít, a mely Lenisa kereskedelmi várost

romba döntötte. A város házaiból egyetlen

egy sem maradt meg. Temérdek sokan vesz-

tették életüket és a tengeren sok hajó sü-

lyedt el.

Berlin, márc. 23.

Mukdeni távirat közli, hogy az elő-

őröktől visszatért orosz tisztiek szerint a

japán hadserég lázas sietéssel készíti a

koreai erődtényezeket Ondontól Port-Lazu-

retig s nagy csapatokat tolt előre Jangsz-

jang és Hang-jung között, hogy visszavonul-

lasi vonalát biztosítsa arra az esetre, ha

Mandszuriában a japán hadsereg szeren-

esétlenül végződnék a hadjárat.

Niučsvang, márc. 23.

A folyó torkolatánál a múlt éjszaka 12

japán hadihajó jelent meg. Az orosz sereg

nagy gyorsasággal dolgozik az erődténye-

ken. Már is két nagy ágyút állítottak fel a

magaslatokon.

Sanghai, márc. 23.

A kínai helyőrség 35000 főnyi és há-

rom táborban van, a melyek közül kettő a

falakon belül, egy kívül táborozik.

A gázgyár főmedvénye.

Fenyegető proklamáció Kolozsvár polgárságához.

Kolozsvár, március 23.

Vettük az alábbi cikket:

A kolozsvári gázgyár igazgatója: Van der Velden Ede ur FIGYELMEZTETÉS cím alatt egy proklamációt adott ki lapokban és plakátokon. Ez a proklamáció olyan vakmerőséggel, olyan hangon beszél Kolozsvár közönségével, mintha vagy V. d. V. E. ur ostrommal foglalta volna el ezt a várost és tömlőccel, meg a járulkaival biztatná a gyára ellen munkásokat; vagy pedig ez a város egy rabgármat volna, melynek lakói val már csakis fenyegetéssel és kivált súlyosított tömlőccel való nyájás kecsge-téssel lehetne szóba állani.

Az igazgató ur proklamációjában elpanaszolja, hogy a gázgyár meglopott. Ravasz módon a gázóra fölébe furtak (kik) gázcsövet s így a drága gázot óra nélkül ellopják. Tudatja velünk, hogy az ilyen légszesség ellopások miatt a bűnvádi eljárás is folyamatosra tételezett. Mi köztünk ehhez nekünk, kérdjük.

Ezek után az igazgató ur kioktatja Kolozsvár közönségét, hogy ez az eljárás a büntető törvénynek, egyebek közt a lopásról szóló rendelkezéseit is sérti s így a felelősség a gázóra tulajdonosokat is terhelheti ezért.

Itt kérdem: ki nem tudja azt, hogy az a gáz, melyet ilyen módon szerez valaki, nem tisztességesen uton kerül lámpájába s hogy csalással lopással éget így. És hogy ne terhelne a felelősség az a gázóra tulajdonost, a ki ilyenmódon rendel s ilyesmivel csinaltat? Hát kellett-e Poroszországból Kolozsvárra fáradnia Van d. V. E. urnak, hogy minket kitanítson, tisztességes plakátokon kérjen arra, hogy ne lopjunk gázot?

Am a lólab, a fenyegetés igazi értelme — melyről mindjárt szólnunk — a főnebb említett tirádá végén sejtethető, mert jogtalan elváltoztatásokról szól az igazg. ur.

Tovább folytatja a gázormányzó ur s azt állítja, hogy a büntető törvénybe ütköző ezen cselekményt akkor s azáltal követik el, mikor a légszesség szolgálatában nem áll idegeneknek megengedik, hogy a vezetékeken, óraműveken munkálatokat végezzenek, a midőn is rábeszélés, bosszú, nyereségvágy, olcsó árakkal való biztatás és hasonló alapján és indokból elkövetett és fennebb említett nyilván jogtalan cselekményekér a magán és büntetőjogi felelősség a fogyasztókat is illeti.

Most már világos a dolog: a ki gázvezetékkel másáll mer csinaltatni, mint a gázgyárral, az ugy vigyázzon, hogy a polgári és bűnvádi törvényszék elé kerül. Vagyona, szabadsága kerülhet ez a dolog.

De ne ijedj meg oh magyar. A gázormányzó ur, miután megöröszte a bilincseket, szeliden folytatja:

„A bűnvádi üldözés nem lévén cél — csak végső eszköz!” — a fogyasztó közönséget figyelmezteti, hogy rábeszélésnek ne engedjen, mert ha a gázvezetékeken és óraműszerkezeten s mindazon, a mi hozzátartozik (a vezetékekhez?) a légszességnyaron kívül másokkal munkálatokat végeznek... a gázgyár jogait „minden kivételt és további elnézés nélkül az illető fogyasztókkal szemben is bűnvádi uton is érvényesíteni” lesz kénytelen.

Az embernek arcába szökik a vér, mikor egy 50000 lakosból álló város közönségéhez ilyen vakmerő, ily kvalifikálatlan hangon mer beszélni egy valaki.

Es ekképpen az ember, ha vizsgálja ennek a hirdetésménynek az indító okát, a hátterét.

Mert mit lehet olvasni a hirdetésményből magából is: hogy kétféle bünt követnek el a gázgyár ellen a kolozsváriak, olyanok, kikkel eddig kivétel tettek és elnéztek nekik valamit: 1. gázot lopnak. 2. másáll készítették vezetéket.

A gázgyár igazgatósága most már ebben a főmedvényben ezt a két dolgot összevegyíti s egymással úgy összekevergeti, hogy ezáltal mindenki, a ki másáll készít vezeték, remegjen, hogy meg legyen bélyegezve s hogy csakis a gázgyárral merjenek vezetéket csinaltatni, az adófizető alanyok.

Tömlőccel és vagyonekibzással fenyegeti azokat, a kik az ő műhelyéhez nem fordulnak.

Miért ez a nagy harag? Tudom s elmondom. Kolozsvár városa (enyhén szólna) könnyelműséggel a várost kiszolgáltatta a gázgyár részvénytársaságnak évtizedekre. Kolozsvár közönsége 34 fillért fizet egy köbméter gázért, melyet Budapest 18—20 fillért s másutt még olcsóbban meg lehet kapni. Hogy a gázgyár e horribilis árak alapján szavazatokat vitt el vizet el Kolozsvárról, ezt jól teszi. Miért adták meg neki ezt a jogot? De nem arról van ezután szó.

A gázgyárnál egy szerelő, magyar fiú, kolozsmegyei, dolgozott, a ki kitanulta a mesterséget jól s önállósítva magát a vezetékek szerelésé által akart Kolozsvárt kikergetni keresni.

Kezdődött most egy élet-halál harc, közte és a hatalmas gázgyár között. Ez a milliós társaság egész apparátusával a szerelő ellen fordult, a kinek egy fegyvere volt a gázgyár ellen: olcsóbban csinálta a vezetékeket, jóval olcsóbban.

Am a gázgyárnak nem elég a gázon nyert haszon, nem elég a gáz égőkön nyert nyereség, nem elég a gázlámpákon nyert haszon, hanem az új gázfogyasztók részére készült vezetékeket fáj a szíve s azért toj-togalja a magyar szerelőt, mert versenyár-sá vá szegődött ebben a kicsi részben.

Szegény magyar ipar! Mennyit tősztozunk neki! Most ime egy eset. Szorongó szívvel nézem, hogy évek óta minő irtóztos küzdelmet folytat ez a kolozsmegyei fiú (nem is láttam őt egy év óta s nem is beszéltem azóta vele, adataim sem töle valók). A dugaszda, a szerződéses, a milliós gázgyár ezt a magyar iparost (bizonyára mást is), aki e szakmában dolgozni s élni akar valósággal üldözi. A mi földünk megkapta igazságát a kereskedelmi minisztériólt. Szegény ember, mit tesz erre a gázgyár? Nem ad gázát annak, aki konkurrensélt csináltatta a csövezeteket. Konfliktusokat, pöröket támaszt. Ismerek egy másik székei iparost, a ki szegény feje, hogy kezdő létere spóroljon, nem a gázgyárnál merte a vezetéket csinaltatni. No hiszen megjárta: nem kapott gázát. Erre nem akarta kifizetni a csövezeteket. Most már a szerelő perelte be s a bíróság elmarasztalta az illetőt. Ekkor a szóban levő iparos volt kénytelen beperelni a gázgyárt.

Mint látható: erőszak, pör, fenyegetés, kellemetlenkedés, meghurcolás, ez a gázgyár igazgatójának harcmodora.

Most — talán a villamos világítás miatt — teljesen elvesztette a fejét a gázgyár és a szegényebb értelmében ingasztotta Kolozsvár közönségét, midőn vakmerő hangon figyelmezteti, hogy ne lopjon gázot, s fenyegeti polgárai pörrel s bűnvádi eljárással azokat, a kik megengedik, hogy más is hozzányuljon a gázvezetékekhez (elég kár, hogy a város emberei nem járják a vezetékeket vizsgálják) és hallatlan fenhőzással sértetgeti e város lakosságát.

A város tanácsának egy kis értesítéssel szolgálunk: a tanács népszerűtlensége jó részét a gázgyári dolgoknak köszönheti. Továbbá: a közönség torkig van a gázgyárnak fizetett óriási magas árakkal s ezzel szemben tapasztalt, nyers, durva, minden figyelem nélküli eljárással. Ezért sürgetik a villamos világítást úgy, pedig jó lesz arra is vigyázni! Az a szerződést meg kell nézni.

Mert márezzel a vakmerő inzulussal, melyet magának megengedett a gázgyár igazgatója a várossal szemben, ki ad elégtételt a városnak? És miért legyen joga meghurcolni polgártársunkat egy ilyen válatatnak? Miért legyen joga eltiporni akarni magyar iparost!

Mi mind torkig vagyunk ezekkel a botrányos üzemekkel. Most már rendet kérünk. Van der Velden Ede ur hogy mer ilyen hangon beszélni? És miért nem tépette le a város polgármestere ezeket a plakátokat! A város főügyése mikor tesz indítványt arra, hogy a gázgyár e vakmerő sértéseit megalkodjon.

Egy külföldi cég fizetett embere hogy mer ilyen hangon beszélni velünk, e város polgáraival?

Szvacsina Géza polgármester urhoz szólnunk: tye meg a kötelességet ebben a kérdésben s példás módon szerezzon elégtételt e város polgárainak és csinaljon rendet — mert már elég volt ebből ennyi: már sok is. A türelemnek is van határa. Mi már e határon állunk. És most már elég volt a türelem is. Lássuk, hogy ki az ur Kolozsvárt? A polgárság-e vagy a gázgyár!

T—n.

„UJSÁG“

Kolozsvár, márc. 23.

A parlamenti béke jegyében, nyugodt munkássághoz fogott a nemzeti képviselő testület. A kerlehetetlen, elszánt harc ideje lejárt, hogy felváltja azt a hasznos, békés munkásság. A nagy nemzeti harcokból mi is kivettük a részünket. Ott állottunk a csatasorban és elszántan hangoztattuk a nemzet követeléseit. S most, hogy a szenvedélyek nyomán fakadt eredmények gyümölcsözöttségéről van szó: mi továbbra is munkába fogunk, hogy a nagy nemzeti küzdelem eredményei hasznosítottak legyenek a nemzetre.

Ehhez kérjük a nagyközönség támogatását: mert az adhatja csak meg nekünk az erőt a további küzdelemhez. Mert ha béke van is fenn a parlamentben a magyar sorsa mindíg és öröklés a küzdelem. Mi pedig az elől ki nem térünk, sőt részt kérünk abból is.

De nemcsak az országos kérdésekről, hanem Erdély speciális érdekeiről is küzdünk. Elap hasábjain támogatást nyer minden igaz ügy és szigorú bírálatot minden: mi a köz érdeke ellen van.

Az új negyedév küzeletével kérjük olvasónk segítségét és támogatását. Mi ezzel szemben továbbra is erős nemzeti érzéssel, igaz hazafisággal és becsületességgel szolgáljuk a haza érdekeit.

Hazafias tisztelettel:

„Az Ujság“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

BLÓFIZETÉSI ÁRAK:

Félévre..... 12 kor.

Negyedévre..... 6 kor.

Egy hóra..... 2 kor.

UJDONSÁGOK.

Ki legyen a kolozsvári intendáns?

Kolozsvár, márc. 24.

Lapunk tegnapi számában szóva tettük azt a mozgalmat, melyet egy nagyobb társaság indított meg azon célból, hogy aláírásokat gyűjtve, kérészt éltessenek a helygymnizsterhez Bölöny Józsefnek, a kolozsvári nemzeti színház élére való állítása céljából.

E hiradóunkban kifejeztük ama óhaj-tásunkat, hogy bármennyire kedvünkbe való lenne is Bölöny Józsefnek visszatérése, mégis a művészet és a közönség érdekében az felelni meg leginkább, ha a színházra pályázat iratnak ki. Erre a közleményünkre Lázár Ernő, a ki különben e mozgalomnak fizikai munkáját vállalta magára — egy hosszabb cikkben reflektált a »E—k« című lapban, jóhiszemű tanúságot téve arról, hogy cikkünk tartalmát, tendenciáját — bármily érthetemes is van kifejezve — teljesen félreértette.

Hosszu cikkének alaptétele, hogy ő az ellen védekezik, mintha mi őt terrorizálással vádoltuk volna meg. Öszintén megvallva, nem volna kifogásunk az ellen, ha Lázár Ernő — aki különben birja teljesen tiszteletünket — valóban és tényleg birtokában volna ama eszközöknek, melyekkel egy Tisza István grófot, Magyarországot mi niszterelnököt — mint a kiról tulajdonképpen szó van — terrorizálni tudna.

Ismételjük, nagy örömrünkre szolgálna ez, de mivel minden elemi késztültséggel bíró ember előtt tisztán és világosan áll, hogy az ilyen feltervés képtelenség, ennélfogva világos az is, hogy mi ezzel Lázár Ernőt meg nem vádolhattuk, védekezése tehát e tekintetben teljesen felesleges és bár a vád reánk való visszahárítását köszönettel fogadjuk is, — fájdalom, azzal mi sem élhetünk Tisza Istvánnal szemben.

Általánosságban ezeket mondhatjuk Lázár Ernőnek. Cikkének részleteire pedig azért nem térünk rá, mert mi ezt az ügyet sokkal komolyabbnak tartjuk, semhogy — a mire ugyan képtelenek is volnánk — az övéhez hasonló szellemi sziporkákkal a kolozsvári Nemzeti Színház vezetőjének kérdését akár a »bakacs-állítással«, akár a világ »nyeg tájkával«, akár, »Magyar Mihály Mártonnal«, kapcsolata tudnók hozni. Ez utóbbinak tudvalevőleg épp oly kevés köze van az »E—k« szellemi részéhez, mint az L. E. által hivatkozott »Bob herceg« és »Küry Klárának« stb.

Lázár Ernő cikkére tehát nincs más feleletünk.

Ellenben a kolozsvári színház új vezetőjének kérdésével tegnap cikkünk kiegészítéséül még foglalkozni óhajunk és a jövőben is foglalkozni fogunk.

A mi magát a konkrét esetet illeti, hangsúlyozni kívánjuk azt, hogy bármily ószinte is azon óhajaink, hogy Bölöny József legyen a kolozsvári nemzeti színház vezetője, ez semmiesetre sem zárhatja ki azt, hogy a művészet érdekében ne követeljük, hogy a kolozsvári nemzeti színházra annak rendje és módja szerint pályázat hirdetessék. Módot kell kapunk arra, hogy ne az előjövendő vezető gyakoroljon velünk szemben kegyességet, hanem mi szabassunk neki, művészi tekintetben bizonyos feltételeket. Minden elfogulatlan ember megérti és megértheti e kívánságuk jelentőségét és horderejét. Mindenki tisztában lehet azzal, hogy micsoda különbség állhat be, ha akár Bölöny József is, pályázat útján kapja meg a színházat vagy pedig úgy, hogy mi kérvényezünk érte, mint a kolozsvári színház egyedüli üdvösségeért. Hangsúlyozzuk tehát: nekünk nagyon is kedvünkbe való lenne, ha Bölöny József visszatérne a kolozsvári nemzeti színház élére, de úgy, hogy abból a művészet és a közönség hasznát lásson. Ez pedig csak akkor következhetik be, ha meg Bölöny József sem lesz korlátlan ur és hatalom a kolozsvári nemzeti színház birodalmában, hanem lesznek olyan ellenőrző feltételek, melyek lehetővé teszik, hogy maga a közönség képviselője gyakorolhat befolyást a színház egész szellemére és vezetésére. Hogy ezt miként váljuk elérhetőnek, arról legközelebb szólnunk.

Kolozsvármegye alispánjától.

Sz. 141-904.
alisp.

3166 1-3

Árlejtés hirdetés.

Kolozsvármegye központi hivatala részére szükséges papír és irodaszerek szállítása folyó évi április hó 14-ik napján délelőtt 10 órakor a vármegye székházánál (alispáni hivatalos helyiségben) megtartandó nyilvános árlejtésen vállalatba fog adatni.

Vállalkozni szándékozókat felhívom, hogy az árlejtésre kifizetett fenti idő 100 korona bántépénzzel ellátott bélyeges zárt irásbeli ajánlatokat hozzám annyiával is inkább adják be, mivel a később beérkező ajánlatokat figyelembe venni nem fogom.

Az ajánlatban megemlítendő, hogy ajánlattevő a részletes árlejtési feltételeket ismeri és azokat elfogadja.

A részletes árlejtési feltételeket a II-ik aljegyzői irodában (I-ső emelet 40. szám) hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kolozsvárt, 1904. évi március hó 22-én.

Dózsa Endre,
alispán.

Szám: 95-1904.
vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszéknek 1903. évi 5022. számú végzése következtében dr. Morász Béla ügyvéd által képviselt a Nirendfeld Simon javára Dávid Juon bruzer ellen 100 korona 40 fill. s járulékal erejéig 1904. évi január hó 21-én foganatosított biztosítási végrehajtás után lefoglalt és 740 koronára becsült következő ingóságok, úgymint: 2 tehén bívaly, 2 ökör és egy ló nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár vidéki kir. járásbírószág 1903. évi V. 481/6. számú végzése folytán 100 kor. 40 fill. tőkekövetelés, ennek 1902. évi szeptember hó 29-ik napjától járó 6% kamatai, váltódíj és eddig összesen 143 korona 75 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Solyomkó községében adós lakásán leendő eszközére 1904. évi március hó 31-ik napjának d. e. II. órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozóknak ezenel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legutóbbi ígérőnek, szükség esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1904. évi március hó 2. napján.

Piger János,
kir. bír. végrehajtó.

Tégla-eladás!

1. Reményik K. ur kajántóvölgyi gőztégla és cserépgyárból cserép-, gép- és kéztégla.

2. Friedman A. és T. urak nádastéri téglagyárból kézi-tégla.

3. Rákóczi hegy gőztéglagyári készítményű és most frissen (kütőn) kielégett

gép-tégla

a legkisebb, a legnagyobb mennyiségig azonnali szállításra

irodánkba Konvőd-utca 3. (Telefon 430) megrendelhető

GRÜNFELD H. JÓZSEF ÉS FIA

fakereskedő és bútorgyáros.

Aszfalt és elszigetelő lemez, a még a készlet tart, olcsón elárulnánk.

A kisbirtokosok által

sajátkezűleg, a legnagyobb gonddal, angolnyelvű és ráfás eljárással készített, kitűnő minőségű, vagyoniilag szavatolt fajliszt, 1-sőrendű, miniszteri szokványrendeletnek minden tekintetben megfelelő

szőlőlugasnak is kiválóan alkalmas

csemege és borsfaj szőlőoltások a tapasztalatok során fajlisztának, a legjobbaknak és legmegbízhatóbbaknak bizonyultak! — Minden nagyhangon hirdető, gyárilag fűllesztett, reklámozott, előhajtásos oltást messze felülmúlunk! — Chasselas, muskotály és más legkiválóbb csemegefajtákból összeválogatott

I-sőrendű lugas-gyűjtemény ára:

(melyeknek megereidésért és jóságáért felelősség vállalunk)

1. Kis összeállítás 15 drb 5 kor.

2. Nagy összeállítás 30 drb 10 kor.

a) Borsfajok: b) Csemegefajok:

Amerikai Ripária portális a nagyon olcsó, 1-2 és 3-4 drb. oltványok ára társai szállítára:

Ezer drb. 200 k.

Száz drb. 22 k.

Tíz drb. 2 k 5 fill.

Árak tavaszi szállításra értendők:

Ezer drb. 220-240 k.

Száz drb. 25-30 k.

Tíz drb. 3-5 k.

Hazai szőlőfajok! Filloxeramentes!

3002 64-1 Szőlőkirály. (Delaware.)

A kötött talajon egyedül használható olyan rendkívül korai directtermő, melynek 25-26%-os cukor és szokatlanul nagy szeszartalmu bora igen jó, hasonló a szomorodni másához és a madárhoz. Silányabb kerti vagy homoki borok feljavítására. Gyengébb évből termések háziasítására nem lehet eléggé ajánlani. A delaware francia szőlőtől 17 évvel előzőtt közvetlenül az érmellékre portált ezen perenosporának ellentálló szőlőfaj termi manapság hazánkban a legjobb és legerősebb bort s méltán nevezhetjük a borok királyának. A jövő szőlőszet kincse. Mindenütt megterem, úgy a homokon, mint a kötött agyagos, meszes, kőves, palás és nyirkos talajokban. Ezen beoltás nélkül termő, biztosan jól megforradott, rendkívül (tartós szívós zöldhajtása 1-20 hideget is kibíró) korán érő csemegefaj, felhozott előnyeinel fogva megérdemli hogy kertjeinkben, barázdákon, kerítések és hazánk fala mellett s minden egyébre nem használható helyeken mint

szőlő-lugas tenyésztessék!

100 darabból álló lugas-gyűjtemény csomagolva és postán feladva csak 10 korona.

Borkirály! Mintabör 2 korona. (Delaware!)

Ripária portális telepek! • Nagymennyiségű ripária eladás!

Tisztán kezelt valódi érmelléki fajborok!

Palackokban, úgy mint hordókban, kicsinyben és nagyban a legutányosabban beszerezhető s kívánatra válaszbelvél ellenében bővebb felvilágosítást, vagy 1 korona utánvétel mellett mintabört küld:

sz. érmelléki Szőlőszeti és Borászati Szakközlöny

mint Országos Hirdetési Kalauz

SZÉKELHID (BIHARMEGYE).

Schéfer András

uri szabó és divat-áru raktára

Kolozsvárt, Mátyás király-tér 8.

Alapított 1877.

Alapított 1877.

Ajánlja dusan felszerelt

hazai és angol szövetek

raktárát; ezekből készit mérték

és legujabb divat szerint izlésesen

mindenfélé uri ruhákat!

Raktáron tart nagy választékban férfidivat újdonságokat és e szakmába vágó czikkeket, úgymint: fehérműt, nyakkendőt, harisnyát; továbbá kalapok, sapkák, esőernyők, sétatálcák, inggombok, sport-czikkek, plaidek, plüsch-takarók, kész angol szabású felöltők, mellények és bőrkabátok méltányos, szabott árak mellett!

Hazai gyártmányú galler, kézelő és keztyűk.

2975 22-*

Pénztári állás erdélyi nagy iparvállalatnál

betöltendő. 3167 1-1

Magyar és román nyelv ismerete, könyvelői gyakorlatosság és 2000 korona óvadék szükséges. Ajánlatok »V. N. 9811« alatt Haasenstein és Vogler hirdetési irodába Budapest Dorottya-u. 9. kéretnek.

Maculatur

papír

egész ivben csomagolásra igen alkalmas

kilonként 20 fillér, métermázsza vételnél

15 korona. Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Valódi erdélyi hegyaljai tisztán kezelt

Borok Ötvös Dánielné

Telefonszám: 511.

2982 76-104

pinczejéből.

Bizományi raktárak:

Adi László: Deák F.-u. Telefon 470

Fuhmann Károly:

Wesselény Miklós-utca 10. Telef. 429.

Kondász Daniel: Mátyás kir.-tér 25.

Irimias Tivadar: Arany János tér 2.

Nyisztor Gergely: Hunyadi-tér 6. sz.

Balogh János: Trefort-utca 20. sz.

Pardó Sándor: Akácfa-utca 3. sz.

Bakay Ida: Benini-palota vashidnál.

Nyikora Anna: Rudolf-utca 64. sz.

Rozenzweig Antal:

Szecseny-tér 39. Telefon 436.

Telefonon megrendelhető és minden időtájban hazaszállítatik!

Ünnepnap és vasárnap csak délelőtt 10 óráig.

Ötvös Dánielné,

KOLOZSVÁRT,

Óvár, Bocskay-utca 1 szám,

Mátyás király születési háza szomszédaságában)

Fehér borok zárt palackban

a 70 és 35 centiliter

zár palackban

kor. ban kor. ban

Leányka erdélyi különlegesség

Asszu édes

Asszu finom

Sauvignon-Semillon

Muskotály

Risling erdélyi különlegesség.

Som

Vörös borok zárt palackban

a 1/2 liter

zár palackban

koronában

Egri bikavér

Egri piros

Elsőrendű piros

Carbenette

Schiller

Fehér borok zárt palackban

a 1/2 liter

zár palackban

koronában

Hegyaljai pecsénye

Asztali I. osztályú

Asztali II. osztályú

Asztali III. osztályú

Ménési pecsénye

Ezen árak mellett a fogyasztási adó már ki van fizetve!

Ezen árak bárhova hazaszállítva készpénzfizetés mellett értendők. — Üvegek 15 napra kölcsönkép adatnak.

Hirdetések

a legolcsóbb árban vétetnek föl
Gombos Ferenc „Lyceum” könyv-
nyomdájában Kolozsvárt, Egyetem-
utca 7-ik szám alatt.

Fényképezészek és Amateurok figyelmébe!

Telefonszám: 183.

Schuster Emil

Norinbergi, díszmű, játék, sport, vadászati és fényképezési kellékek aruháza } Kolozsvárt,
Mátyás király-tér. (Gróf Rhédey-palota.)

Állványos, kézi és zseb fényképező gépek!

Minden méretű:

Nagyító készülékek!

Lencsék (objectivek)

és pillanatzárok!

Fényérzékeny üveglemezek:

Fényérzékeny másolópapírok:

Dr. Kurz Celloidin papír

Dr. Leiner

Velox, Leuta

Germania, N P A

Riposbronz és Electro

Celloidin és Bromozüst

levelező lapok

Dr. Leiner Cell. papír ivekben

Fényérzékeny üveglemezek:

Kodak és Agfa

gőrfilmek

„AGFA”

kifejtő, rögzítő és színező

Schleissner

E. Schaterra.

Fényképezési lámpák, másoló keretek, üveg és porcellán

fűrésztő tálak, Carlton, Passepartout és Albumok stb.

Ugyisintén a fényképezéshez szükséges — itt fel nem sorolható — kellékek dus választékban.

Állandó raktára eredeti gyári árak mellett:

az Amerikai-Német Grammophon-társ.

hangosan beszélő, szavaló, éneklő és zenélő

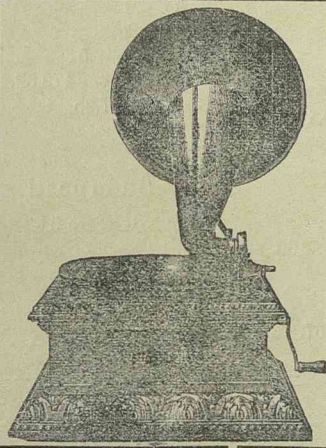
Grammophon-gépeinek és Grammophon-lemezeinek.

Ugyisintén a valódi EDISON PHONOGRAPHS, bejárt-

szított eredeti és üreshengerek, valamint a legujabb EDISON

törhetetlen Celloidin hengerekből.

Valódi angol és francia illatszerek!

E. Schuster hírneves gyáros „Minerva” fényérzékeny lemezeknek egyedüli raktára.

2465. 111-1 Legolcsóbb bevásárlási forrás!

Réti Sándor

térfiruhakereskedőnél

a Tanács háza alatt.

Tisztelt vevőim és a t. nagyközön-
ség tudomására hozom, hogy a berlini
Szabászati Akadémiáról hazatérve

férfiszabó üzletemet

teljesen új irányban, saját vezetésem
alatt a legdivatosabb szabászati
rendszer mellett vezetem.

A legdivatosabb és legjobb minőségű
magyar, angol és francia gyapjuszövetek
a tavaszi idényre már dus választékban
raktáron vannak.

Ugyisintén bátorkodom a t. vevő-
közönség figyelmét kizárólag helybeli
iparosok által készült nagy ruharaktáromra
felhívni, melynek szives megtekintését

kéri tisztelettel

Réti Sándor szabó üzlettulajdonos és
okleveles szabász
a tanács ház alatt.